

Рогуля К. О., магістранта,
наук. кер. – **Оболенцева Л. В.**, канд. екон. наук., доц.,
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПІЗНАВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ

На сьогоднішній день одним із найвідоміших та популярних видів туризму є пізнавальний туризм. Це туристичні подорожі, прогулянки пішки з метою відвідати загадкові місцевості. Мандрівники обирають цей вид туризму задля ознайомлення із пам'ятками культури, природою, історією та традиціями тієї чи іншої місцевості. Пізнавальний туризм є невід'ємною частиною усіх видів туризму, бо метою туристів є пізнання чогось нового та цікавого для себе. Необхідність людини дізнатися щось нове, прагнення до саморозвитку є основним важелем пізнавального туризму.

Пізнавальний туризм ставить собі за мету: відвідати історичні місця та будівлі святих; дізнатися більше про природні явища, побачити своїми очима усі красоти флори і фауни та екзотичного світу; відвідати екологічно-чисті місцевості та такі заборонені зони як Чорнобиль; придбати собі на згадку сувеніри, зробити пам'ятні фото та відео.

Так, як туризм сприяє розвитку подорожей, завдяки яким туристи в змозі відвідати інші країни, найголовнішим завданням цього виду туризму є підвищення культурного рівня людей під час мандрівок та задоволення їхніх культурних та духовних потреб. Ринок пізнавального туризму достатньо широкий. Він основним чином залежить від інтересів подорожуючих а вже потім від їхнього віку. А цікавити подорожуючих може будь-що, особливо щось незвичне, неймовірне.

Існують 2 різновиди пізнавальних турів. Це стаціонарні тури, коли турист перебуває в одному місті, та маршрутні тури, коли турист подорожує по кількох містах та ознайомлюється із пам'ятними місцями. Пізнавальні тури безпосередньо пов'язані із екскурсіями, тому тривалість цих турів 1–3 дні та при їхній організації розроблюється спеціальний графік відвідування запланованих пам'яток. Звісно, є і довші тури, але вони розраховані на великі туристичні центри.

Пізнавальні тури можуть бути будь-якої тематики, наприклад, історичні, театральні, етнографічні, літературні, пригодницькі та природні екскурсії. Від самої назви виду туризму зрозуміло, що основну роль відіграють екскурсійно-пізнавальні та культурні екскурсії, по закладах культури, музеях, виставках, галереях тощо. Якщо це історичний тур, то туристи відвідують історичні місцевості та детально пізнають історію розвитку цього місця. Якщо турист бажає пізнати культуру з усіх боків, то є тури до театрів, різноманітних музеїв, концертів.

Розміщення туристів під час турів може бути різноманітним. Але є одна вимога – щоб засіб розміщення був поруч із історичними місцевостями. З туристами працюють висококваліфіковані гіді-екскурсоводи, іноді й

мистецтвознавці. Якщо туристи приїхали із іншої країни, то треба вести екскурсії на їхній державній мові, в іншому випадку – на англійській мові. Це вважається гарним тоном, вихованістю та якісним обслуговуванням. Існує думка, що неправильний переклад матеріалу змінює зміст екскурсії і погіршує її якість. Також не слід забувати про час для самостійного огляду місцевості та ознайомлення із нею. Але це знову ж таки стосується тільки довготривалих турів на декілька днів, і залежить від обсягу програми.

Таким чином, можна зробити висновок, що пізнавальний туризм являє собою туристичні відвідування пам'яток історії та культури, туристичних територій та об'єктів культурного спадку.

Саражина Т. А., студентка ф-т арх.,
науч рук. – **Болотова Ю. В.**, ст. викл.,
*Харьковский национальный университет
строительства и архитектуры, Украина*

«АРХИТЕКТУРА – МУЖСКОЙ МИР»

В современном обществе сложилось представление, что определенные профессии являются либо мужскими, либо женскими.

Актуальность выбранной темы состоит в том, что в истории архитектуры не достаточно много женских имен. Архитектура – это мужской мир. Ведь «архитектор» в переводе с греческого «главный строитель» и не имеет женского рода. Стоит отметить, что архитектура требует внимания и отдачи на всю жизнь вне зависимости от гендерной принадлежности.

И дело вовсе не в дискриминации женщин. Хотя не исключены и такие варианты. Глобальная причина отсутствия большого количества женских имён в списке великих архитекторов в другом.

Например, архитектор Заха Хадид говорила: «Женщине очень тяжело стать архитектором, потому что профессия оказывает на человека сильное давление и отнимает чудовищное количество времени, которое женщине хочется потратить на семью и детей. Посмотрите на меня: я все время работаю, и у меня ни семьи, ни детей. Но у меня другая цель. Вся моя жизнь была непрерывной борьбой за то, чтобы воплотить свои идеи в бетоне».

Гендерного отличия нет, но есть ряд объективных обстоятельств и факторов. Ведь многие женщины делают перерыв в работе из-за рождения ребенка. И это сказывается на профессиональном росте женщины. Стоит отметить, что роль матери сложно совместима с архитектурой. Немаловажно и то, что женщины более эмоциональны.

Архитектура – очень конкурентная среда. Работа женщин характеризуется понятиями атмосферы и настроения, и только потом фокусируется на технических моментах.

Рассматривая гендерную тему в контексте градостроительного формирования города, необходимо обеспечить пространственные решения для